

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/22/2024
Identifikačné číslo spisu:	1323206857
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1323206857.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci navrhovateľa ARTHUR CONSULTING, s.r.o., Zámocká 6455/10, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 779 845, zastúpeného Mgr. Alicou Mendlovou, advokátkou, Riečna 2, Bratislava, proti odporcovi: FACTA, s.r.o., Zámocká 36 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 46 811 770, zastúpenému SELTON legal s.r.o, Medená 24, Bratislava, IČO: 50 001 019, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 74Cb/70/2023, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2024, č. k. 3Cob/8/2024-88, takto

rozhodol:

- I. Dovolenie navrhovateľa o d m i e t a.
- II. Odporca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 6. decembra 2023 č. k. 74Cb/70/2023-52, v prvej výrokovej vete odporcovi zakázal previesť, scudziť, zaťažiť pohľadávku žalovaného voči navrhovateľovi neodkladného opatrenia z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10Cb 352/2015 zo dňa 2. júna 2021 až do právoplatného skončenia veci na Mestskom súde Bratislava III č. k. B3 40Cb 41/2019 v právnej veci navrhovateľa neodkladného opatrenia ARTHUR CONSULTING, s.r.o., IČO: 35 779 845 proti strane FACTA s.r.o., IČO: 46 811 770 o zaplatenie 50 000 eur. Druhou výrovkou vetou uložil strane (odporcovi) povinnosť zdržať sa podania návrhu na vykonanie exekúcie, pokračovania v už prebiehajúcom exekučnom konaní a vykonávania úkonov na vymoženie nároku na podklade exekučného titulu, a to na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10Cb 352/2015 zo dňa 2. júna 2021 a akéhokoľvek nakladania s týmto rozsudkom a nakladania s právami z neho vyplývajúcimi, a to až do právoplatného skončenia veci na Mestskom súde Bratislava III č. k. B3-40Cb/41/2019 v právnej veci navrhovateľa neodkladného opatrenia ARTHUR CONSULTING, s.r.o., IČO: 35 779 845 proti strane FACTA s.r.o., IČO: 46 811 770 o zaplatenie 50 000 eur. Treťou výrovkou vetou súd priznal navrhovateľovi neodkladného opatrenia nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnej výške od strany, pričom o výške náhrady trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľa neodkladného

opatrenia rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľ neodkladného opatrenia dňa 30. novembra 2023 podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil navrhovateľ tým, že Okresný súd Bratislava IV v konaní č. k. 10Cb 352/2015 dňa 19. decembra 2018 v právnej veci navrhovateľa: FACTA, s.r.o., proti žalovanému ARTHUR CONSULTING, s.r.o., o zaplatenie istiny 33 453,37 eura s príslušenstvom vydal rozsudok, ktorým zaviazal spoločnosť ARTHUR CONSULTING, s.r.o. ako žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi FACTA, s.r.o. sumu 23 220,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 23 220,40 eura od 4. januára 2015 do zaplatenia, druhým výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a tretím výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 38,82%, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (v tomto konaní navrhovateľ) riadne a včas odvolanie s odôvodnením, v dôsledku čoho bol predmetný rozsudok Krajským súdom v Bratislave zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že rozsudok súdu prvej inštancie vykazoval znaky nepreskúmateľnosti a nedostatočného odôvodnenia. Okresný súd Bratislava IV vydal dňa 2. júna 2021 rozsudok č. k. 10Cb 352/2015, ktorým zaviazal žalovaného (Spoločnosť ARTHUR CONSULTING, s.r.o.) na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 23 220,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 23 220,40 eura od 4. januára 2015 do zaplatenia, druhým výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a tretím výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 38,82%, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, ktoré však nebolo právnym zástupcom podpísané v prílohe kvalifikovaným podpisom a z toho dôvodu súd odvolanie odmietol. Z uvedeného dôvodu rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. júna 2021. Navrhovateľ od roku 2018 vedie proti žalovanému konanie na Mestskom súde Bratislava III č. k. B3-40Cb/41/2019 v právnej veci navrhovateľa ARTHUR CONSULTING, s.r.o. c/a FACTA s.r.o., o zaplatenie 50 000 eur, vzniknutú z titulu škody za skutkových okolností v konaní tej istej dražby, počas ktorej vznikli aj údajné nároky žalovaného proti žalobcovi vo vyššie uvádzanom konaní. Žalovaný však predmetnú pohľadávku odmieta dobrovoľne plniť, a preto nemal navrhovateľ inú možnosť, ako domáhať sa svojho nároku súdom. Napriek podanej žalobe v roku 2018 sa v uvedenej veci navrhovateľa nekoná. Navrhovateľ vykonal aj jednostranný započítavací úkon voči žalovanému, teda svoju pohľadávku vo výške 50 000 eur z titulu škody započítal voči pohľadávke žalovaného vzniknutej z titulu právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 2. februára 2021 vo výške 39 864,34 eura. Na základe uvedeného pohľadávka žalovaného zanikla. Žalovaný však započítanie nerešpektuje a hrozí, že bude viesť voči žalobcovi exekučné konanie. Žalovaný dlhodobo vykazuje straty za jednotlivé roky nasledovne: rok 2018 - 166 122 eur, rok 2019 - 2 709 eur, rok 2020 172 393 eur, rok 2021 - 53 105 eur a rok 2022 - 36 408 eur. Žalovaný má celkové záporné vlastné imanie vo výške - 446 888 eur k 31. decembru 2022 (riadok číslo 25 súvahy). Zároveň je žalovaný zadĺžený vo výške 681 923 eur (riadok súvahy 34), firma spĺňa podmienky predĺženia a konkurzu. Na základe týchto skutočností hrozí, že žalovaný začne viesť voči žalobcovi exekučné konanie a hneď ako sa domôže plnenia, dá spoločnosť do konkurzu a tým absolútne zmariť možnosť navrhovateľa v prípade úspechu v konaní na Mestskom súde Bratislava III č. k. B3-40Cb/41/2019 domôcť sa svojho plnenia, ktoré žalovaný dobrovoľne nechce uhradiť. Z uvedeného vyplýva, že nie je predpoklad, že ak navrhovateľ po súdnych prieťahoch bude úspešný v konaní na Mestskom súde Bratislava III, že žalovaný bude plniť. Ak by však súd vydal navrhované neodkladné opatrenie, u navrhovateľa by nastala právna istota, a žalovaný bude musieť započítací úkon akceptovať. Navrhovateľ nemá inú možnosť, ako sa domôcť svojho plnenia. Jediný spoločník a konateľ žalovaného už v minulosti inú spoločnosť do konkurzu dal, a to VAP Industry, s.r.o. konkurze, a teda má s konkurzom skúsenosti. Navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti), nakoľko hrozí výkon exekúcie a s tým súvisiaci zákaz nakladania s majetkom navrhovateľa podliehajúcim exekúcii. Vzhľadom na to, že navrhovateľ sa zatiaľ na súde domáha zaplatenia pohľadávky vo výške 50 000 eura s príslušenstvom a vykonal započítanie pohľadávok, odpoveďou môže byť práve pokus o urýchléné vymoženie pohľadávky žalovaného (aj vzhľadom na jeho ekonomickú situáciu) a iniciovanie exekučného konania. Takýto úkon by však bol pre navrhovateľa nezvratný a spôsobil by mu len ťažko napravitelné škody. Okrem iného hrozí, že žalovaný po vymožení svojej pohľadávky od navrhovateľa dá firmu do konkurzu alebo inak

ukončí jej existenciu a navrhovateľ sa už svojej pohľadávky nebude môcť domôcť. Navrhovateľ sa domáhal vydania neodkladného opatrenia bezodkladne, ako sa dozvedel o rozhodnutí Ústavného súdu SR o odmietnutí sťažnosti a vznikla bezprostredná hrozba exekučného konania. V danom prípade hrozí, že žalovaný pristúpi k vymáhaniu pohľadávky cestou exekučného konania, na podklade právoplatného rozsudku, na základe ktorého je možné vykonať exekúciu. Ak by príslušný súd vydal na návrh žalovaného exekútorovi poverenie, na základe ktorého by tento zadal výkon exekúcie, hrozilo by, že navrhovateľ by mal do času rozhodnutia súdu o jeho obrane v exekučnom konaní zablokovaný majetok, čo by ďalej ohrozilo možnosti a schopnosti navrhovateľa plniť ďalšie záväzky voči svojim veriteľom. Hrozba exekučného vymáhania predmetnej pohľadávky zo strany žalovaného na podklade exekučného titulu, ktorým je právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava IV stále trvá, keďže žalovaný môže kedykoľvek podať návrh na vykonanie exekúcie na jeho podklade. Trvá tiež hrozba, že žalovaný predmetnú pohľadávku prevedie na iného, resp. bude s ňou inak disponovať. Za tohto stavu je dôvodné poskytnutie na čas konania vo veci samej, predmetom ktorého je zaplatenie 50 000 eur s príslušenstvom, dočasnej ochrany navrhovateľovi vo forme nariadenia neodkladného opatrenia.

3. Podľa názoru súdu prvej inštancie navrhovateľ neodkladného opatrenia svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil predpoklady na vydanie ním navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože preukázal predloženými listinnými dôkazmi, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery z dôvodu správania sa strany, spočívajúcim v neustále sa znižujúcom majetku strany, pretože strana každý z posledných štyroch rokov uzavrela s finančnou stratou. Navrhovateľ neodkladného opatrenia ním uvádzané skutočnosti, že „je potrebná bezodkladná úprava pomerov, nakoľko strana znižuje svoj majetok, ale mohla by aj napriek jednostrannému zápočtu vzájomných pohľadávok podať na navrhovateľa neodkladného opatrenia návrh na exekúciu“, a preto je potrebné nariadiť ním navrhované neodkladné opatrenie preukázal predloženými listinnými dôkazmi, ktoré súd akceptoval, pričom navrhovateľom neodkladného opatrenia uvedené tvrdenie má za následok samotné nariadenie neodkladného opatrenia najmä, keď bolo súdu hodnoverne zo strany navrhovateľa neodkladného opatrenia preukázané, že strana má za posledné štyri roky neustále sa znižujúci majetok. Navrhovateľ neodkladného opatrenia týmto podľa názoru súdu dostatočne preukázal jednak potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán, takže súd jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, ako odôvodnene podanému. Súd o náhrade trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že navrhovateľovi neodkladného opatrenia ako úspešnej strane konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vznikol nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktorý mu súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP priznal, pričom o výške takéhoto nároku na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Na odvolanie odporcu, Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“), napadnutým uznesením zo dňa 28. februára 2024 č. k. 3Cob/8/2024-88, uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh zamietol a odporcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

5. Odvolací súd s poukazom na § 324 ods. 1 až 3 CSP, § 325 ods. 1 CSP, § 329 CSP a § 334 CSP, § 343 ods. 1 až 3 CSP a čl. 2 CSP konštatoval, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko navrhovateľ neosvedčil zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia a teda, že je medzi stranami sporu bezodkladne potrebné upraviť pomery alebo, že tu je obava, že exekúcia bude ohrozená. Odvolací súd považoval koncipované hrozby a obavy označené navrhovateľom za hypotetické, subjektívne, nezakladajúce sa na objektívnom ohrození budúcej exekúcie navrhovateľovej pohľadávky a neodôvodňujúce bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu rozhodnutím súdu (osobitne aj s ohľadom na plynutie času od právoplatnosti exekučného titulu odporcu).

6. Krajský súd zdôraznil, že prebiehajúci súdny spor o pohľadávke navrhovateľa podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňuje obmedzenie odporcu v nakladaní so svojou pohľadávkou a právami, t.j.

neodôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia. Dodal, že právne postavenie navrhovateľa je dané jeho nejudikovanou tvrdenou pohľadávkou, pričom nemožno vylúčiť, že sa snaží dosiahnuť výhodnejšiu finančnú pozíciu v budúcnosti inak, ako vymáhaním v budúcnosti judikovanej pohľadávky. Preto sa konanie navrhovateľa javilo odvolaciemu súdu skôr ako obchodné taktizovanie, pričom navrhovaný zásah do práv a majetkovej sféry odporcu vzhľadom na skutkové tvrdenia a osvedčované skutočnosti, odvolací súd hodnotil ako neprimeraný a nedôvodný, v rozpore so zásadou proporcionality.

7. Ďalej odvolací súd uviedol, že navrhovateľ pristúpil k právnomu úkonu započítania vlastnej nejudikovanej tvrdenej pohľadávky proti judikovanej pohľadávke odporcu, t.j. započítaním malo dôjsť k zániku pohľadávky odporcu v rozsahu, v akom sa pohľadávky vzájomne kryjú, no i napriek uvedenému sa navrhovateľ domáha pohľadávky žalobou a nariadenia neodkladného opatrenia, pre prípad nakladania odporcom s judikovanou pohľadávkou. Odvolací súd zdôraznil, že pre prípad nakladania s pohľadávkou odporcom, prípadne podania návrhu na vykonanie exekúcie má navrhovateľ zákonnú možnosť namietat' neexistenciu pohľadávky odporcu pre jej započítanie, ako aj využívať prostriedky právnej ochrany v exekučnom konaní. Aj preto nemožno podľa krajského súdu dospieť k záveru, že tu je hrozba, že exekúcia pohľadávky navrhovateľa (nejudikovanej) je ohrozená, alebo, že je nevyhnutné medzi stranami bezodkladne upraviť pomery, a to osobitne so zreteľom na uskutočnenie právneho úkonu započítania, ako aj prostriedkov právnej ochrany v exekučnom konaní. Podľa odvolacieho súdu je zároveň nakladanie s judikovanou pohľadávkou, či už napr. jej postúpením, alebo podaním návrhu na vykonanie exekúcie, právne dovoleným právnym úkonom, nakoľko samotné judikovanie pohľadávky smeruje k reálnemu zaplateniu pohľadávky.

8. Krajský súd v Bratislave konštatoval, že objektívne nemožno dôjsť k záveru, že tu je obava, že v prípade judikovania pohľadávky navrhovateľa, ktorá mala byť podľa jeho tvrdenia o.i. platne započítavaná, táto nebude vymožená. Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ neosvedčil, akými konkrétnymi úkonmi by malo dôjsť k úmyselnému znížovaniu majetku odporcu za účelom znemožnenia zaplatenia nejudikovanej pohľadávky navrhovateľa. Uvedené nemožno vyvodit' z hospodárskeho výsledku odporcu za uplynulé roky, ani hypotetických úvah o možnom konkurze odporcu na podklade skutkového stavu ku dňu rozhodnutia súdom prvej inštancie. Zníženie hospodárskeho výsledku za uplynulé štyri roky, nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, jedná o skutočnosť postupnú a dlhodobú bez príčinnej súvislosti s pohľadávkou navrhovateľa, pričom súdu neboli osvedčené žiadne skutočnosti, ktoré by osvedčovali správanie odporcu, ktoré by ohrozovalo pohľadávkou navrhovateľa spôsobom odôvodňujúcim nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia zároveň podľa názoru odvolacieho súdu nevyplývala ani zo skutočnosti, že navrhovateľ nebol úspešný v konaní o ústavnej sťažnosti, nakoľko podanie ústavnej sťažnosti nebránilo odporcovi v podaní návrhu na vykonanie exekúcie, resp. v nakladaní s judikovanou pohľadávkou. Dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia nie je daná ani tým, že odvolací súd dňa 30. júna 2022 vrátil spis prvoinštančnému súdu (sp. zn. 10Cb/352/2015) bez rozhodnutia o odvolaní.

10. Preto odvolací súd dospel k názoru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v požadovanom znení nie je dôvodný. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa § 255 ods. 1 CSP a 396 ods. 2 CSP.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal navrhovateľ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že procesným postupom krajského súdu, mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP).

12. Dovolateľ uviedol, že Okresný súd Bratislava IV v konaní č. k. 10Cb 352/2015 dňa 19. decembra 2018 v právnej veci žalobcu: FACTA, s.r.o., proti žalovanému: ARTHUR CONSULTING, s.r.o., o zaplatenie istiny 33 453,37 eura s príslušenstvom, vydal rozsudok, ktorým zaviazal spoločnosť ARTHUR CONSULTING, s.r.o., ako žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi FACTA, s.r.o. sumu 23 220,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 23 220,40 eura od 4. januára 2015 do zaplatenia, druhým výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a tretím výrokom priznal

žalobcovi náhradu trov konania vo výške 38,82%, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (v tomto konaní žalobca) riadne a včas odvolanie s odôvodnením, v dôsledku čoho bol predmetný rozsudok Krajským súdom v Bratislave zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, z dôvodu že rozsudok súdu prvej inštancie vykazoval znaky nepreskúmateľnosti a nedostatočného odôvodnenia. Okresný súd Bratislava IV vydal dňa 2. júna 2021 rozsudok č. k. 10Cb/352/2015, ktorým zaviazal žalovaného (spoločnosť ARTHUR CONSULTING, s.r.o.) na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 23 220,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 23 220,40 eura od 4. januára 2015 do zaplatenia, druhým výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a tretím výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 38,82%, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, ktoré však nebolo právny zástupcom podpísané v prílohe kvalifikovaným podpisom a z toho dôvodu súd odvolanie odmietol. Z uvedeného dôvodu rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. júna 2021. Avšak navrhovateľ sa o právoplatnosti dozvedel až z odmietnutia odvolania Krajským súdom v Bratislave zo dňa 22. júna 2022 doručené navrhovateľovi dňa 13. júla 2023. Navrhovateľ podal aj sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorý dňa 28. novembra 2023 doručil žalobcovi uznesenie, že sťažnosť odmieta, napriek rozhodnutiam v obdobných prípadoch v danom mesiaci, ktorým vyhovel.

13. Dovolateľ uviedol, že dňa 6. decembra 2023 Mestský súd Bratislava III vydal neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému vyhovel a zakázal žalobcovi previesť, scudziť, zaťažiť pohľadávku žalovaného voči žalobcovi z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10Cb/352/2015 zo dňa 2. júna 2021 až do právoplatného skončenia veci na Mestskom súde Bratislava III č. k. B3-40Cb/41/2019 v právnej veci žalobcu ARTHUR CONSULTING, s.r.o. c/a FACTA s.r.o., o zaplatenie 50 000 eur. Proti uvedenému neodkladnému opatreniu podal dňa 21. decembra 2023 odporca odvolanie. Toto odvolanie bolo navrhovateľovi doručené do elektronickej schránky dňa 2. februára 2024. Navrhovateľ ho prevzal dňa 17. februára 2024, pričom súd navrhovateľovi zaslal odvolanie len na vedomie a nevyzval ho na vyjadrenie.

14. Navrhovateľ sa napriek tomu vyjadril do 10-tich dní a to dňa 27. februára 2024. Mestský súd Bratislava III, však už dňa 2. februára 2024 (teda v deň kedy zaslal navrhovateľovi odvolanie odporcu) predložil spis odvolaciemu súdu a nečakal na vyjadrenie navrhovateľa. Odvolací súd rozhodol dňa 28. februára 2024 (teda jeden deň po tom, ako sa navrhovateľ vyjadril) v neprospech navrhovateľa. Krajský súd v Bratislave v napadnutom uznesení v bode 5. odôvodnenia uviedol, že navrhovateľ sa k podanému odvolaniu nevyjadril. Uvedené sa podľa dovolateľa nezakladá na pravde, nakoľko navrhovateľ sa vyjadril dňa 27. februára 2024 v primeranej lehote a najmä navrhovateľovi bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže ho Mestský súd Bratislava III jednak nevyzval na vyjadrenie a v deň kedy mu zaslal na vedomie odvolanie zároveň predložil spis Krajskému súdu v Bratislave a vyjadrenie navrhovateľa zjavne Krajský súd v Bratislave nedoposlal. Krajský súd v Bratislave týmto rozhodoval tak, že nevzal do úvahy podrobnú argumentáciu navrhovateľa uvedenú v jeho vyjadrení, ktorá podrobne reagovala na odvolanie odporcu. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave je podľa dovolateľa zrejmé, že Krajský súd v Bratislave v čase rozhodovania nedisponoval vyjadrením navrhovateľa.

15. Dovolateľ ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/101/2018, podľa ktorého „...sa javí vhodné podotknúť, že i keď úprava rozhodovania o neodkladných (skôr predbežných) opatreniach vykazuje oproti úprave civilného procesu vo všeobecnosti určité špecifiká a súčasťou takejto špecifickej úpravy je tiež jej založenie i na momente prekvapenia (tým, že tomu, voči komu návrh na neodkladné opatrenie smeruje, sa návrh a ďalšie podania doručujú až s rozhodnutím vyhovujúcim návrhu), toto platí len v štádiu konania pred súdom prvej inštancie a aj pred odvolacím súdom len vtedy, ak súd prvej inštancie návrh zamietol, alebo ho odmietol (v tejto súvislosti porovnaj § 331 ods. 1 CSP), v tejto veci (kde už súd prvej inštancie návrhu vyhovel) však o taký prípad nešlo". Na základe uvedeného je podľa dovolateľa zrejmé, že postupom súdu bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, pričom Krajský súd v Bratislave v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa nevyjadril k odvolaniu odporcu (čo nie je pravdou) a pri svojom rozhodovaní Krajský súd v Bratislave nevzal do úvahy argumentáciu navrhovateľa a jeho vyjadrenie. Týmto postupom súdov mala byť podľa dovolateľa spôsobená ujma, nakoľko vydané

neodkladné opatrenie bolo rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zrušené, pričom pri zvážení jeho argumentácie v jeho vyjadrení mohlo byť právne postavenie navrhovateľa odlišné. Odporca bezprostredne po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave začal viesť proti navrhovateľovi exekučné konanie, čo by sa možno pri zachovaní rovnosti zbraní a zohľadnenia vyjadrenia navrhovateľa nemuselo stať. Exekučné konanie vedie odporca proti navrhovateľovi u súdnej exekútorky JUDr. Ivany Kráčalík Pohovejovej.

16. Dovolateľ záverom uviedol, že v prípade, ak sa jednalo o rozhodovanie Krajského súdu v Bratislave o odvolaní voči vydanému neodkladnému opatreniu, pri ktorom už špecifiká pri doručovaní a rozhodovaní o návrhoch na neodkladné opatrenia, neplatia a možnosť vyjadrenia a jeho akceptovanie po doručení mali byť pre navrhovateľa zachované, Krajský súd v Bratislave sa mal povinnosť vysporiadať s argumentáciou navrhovateľa uvedenou vo jeho vyjadrení. Na základe vyššie uvedeného dovolateľ žiada, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. februára 2024 č. k. 3Cob/8/2024-88 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

17. Odporca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že z dovolacích dôvodov je možné usúdiť, že dovolateľ namietal, že došlo nesprávnym procesným postupom súdu k porušeniu práva navrhovateľa na spravodlivý proces. Odporca v tejto súvislosti dáva do pozornosti súdu, že k porušeniu procesných práv navrhovateľa muselo dôjsť vo významnej miere, pričom však navrhovateľ túto mieru nekonštatuje, ani inak neuvádza. Navrhovateľ sa iba domnieva, že rozhodnutie súdu mohlo byť odlišné a v žiadnom rozsahu neuvádza argumentáciu, ktorá bola použitá v jeho vyjadrení zo dňa 27. februára 2024, a ktorá by mala byť odlišná od ním uvádzanej argumentácie v dovtedy prebiehajúcim konaní.

18. Podľa odporcu nie je vecou dovolacieho súdu, aby dohľadal skutkové tvrdenia a právne závery navrhovateľa v jeho vyjadrení zo dňa 27. februára 2024 a tieto porovnával s predchádzajúcimi vyjadreniami navrhovateľa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, keď sám navrhovateľ na takéto porovnanie rezignoval. Z uvedeného je možné dovodiť iba ten záver, že sám navrhovateľ nevie identifikovať také skutkové tvrdenia a právne závery, ktoré by boli v jeho podaní zo dňa 27. februára 2024 nové, a preto podanie navrhovateľa zo dňa 27. februára 2024 nemohlo ani privodiť iné rozhodnutie zo strany odvolacieho súdu. Nakoľko predmetom dovolania nie je obsahová stránka podania navrhovateľa zo dňa 27. februára 2024, ale výlučne iba časová následnosť vyjadrenia zo dňa 27. februára 2024 a vydanie rozhodnutia odvolacím súdom dňa 28. februára 2024, k uvedenému je potrebné uviesť, že nedošlo k zásahu do práv navrhovateľa v takej miere, ktorá je predpokladaná § 420 písm. f) CSP.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas navrhovateľ zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

20. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

21. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho

súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

22. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

24. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo, alebo nedošlo.

25. Rozhodnutím vo veci samej je meritorne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

26. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej, alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

27. Pri skúmaní prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia, (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

28. Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, napadnuté dovolaním, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP. V danej súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky upriamuje pozornosť na ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. júna 2018, sp. zn. 4Obdo/66/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 76/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. októbra 2017 sp. zn. 3Cdo/157/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 21/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2019 sp. zn. 5Cdo/154/2018 a tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. júna 2017 sp. zn. 8Cdo/83/2017).

29. Z ustálenej judikatúry dovolacieho súdu vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 CSP (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. júna 2018 sp. zn. 4Obdo/66/2017) len vtedy, ak má charakter rozhodnutia vo veci samej. Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k vylúčeniu prípustnosti dovolania) zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu nepochybne zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/157/2017). K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí zo dňa 14. júna 2017 sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samú. Taktiež v uznesení zo dňa 11. októbra 2017 sp. zn. 3Cdo/157/2017, dovolací súd vyslovil, že dovolanie nie je podľa § 420 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takeého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého, bola podaná nadväzujúca žaloba.

30. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má teda povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného po skončení konania (pri splnení podmienok ust. § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa ust. § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2019 sp. zn. 5Cdo/154/2018).

31. V predmetnej veci sa nejedná ani o jeden z vyššie uvedených prípadov. Z povahy nariadeného neodkladného opatrenia, ako aj z obsahu napadnutého uznesenia odvolacieho súdu je potrebné vyvodiť záver, že tieto považovali konanie o navrhovanom neodkladnom opatrení za konanie, v rámci ktorého nariadené neodkladné opatrenie nekonzumuje vec samu. Tomu nasvedčuje skutočnosť, že súd prvej inštancie prvú aj druhú výrokovú vetu nariadeného neodkladného opatrenia časovo ohraničil do právoplatného skončenia veci na Mestskom súde Bratislava III sp. zn. B3-40Cb/41/2019 v právnej veci navrhovateľa neodkladného opatrenia ARTHUR CONSULTING, s.r.o., IČO: 35 779 845 proti strane FACTA s.r.o., IČO: 46 811 770 o zaplatenie 50 000 eur po začatí, ktorého bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný, a z dôvodu ktorej pohľadávky navrhovateľ navrhoval upraviť pomery z dôvodu obavy, že budúca exekúcia bude ohrozená.

32. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že uznesenie odvolacieho súdu, ktorým súd unesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nekonzumovalo vec samu, a preto nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a rovnako nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

33. Vyslovený právny záver sa týka všetkých častí napadnutého rozhodnutia. Žiadny z výrokov uznesenia odvolacieho súdu, napadnutého dovolaním, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania dovolací súd na doplnenie uvádza, že výrok o trovách konania je podľa svojej povahy výrokom závislým, pretože je viazaný na existenciu rozhodnutia o nároku uplatnenom v konaní. Je preto vylúčené, aby sa takýto závislý výrok (pre účely posúdenia povahy danej časti rozhodnutia) posudzoval nezávisle od samotného rozhodnutia.

34. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania navrhovateľa z § 420 písm. f) CSP nevyplýva, dovolací súd jeho procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

35. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

36. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.